

ИВАН КРИЛОВ ВЪЛК В КУЧКАРНИК

Превод от руски: Александър Миланов, —

chitanka.info

Вълкът кошара дирил, но за изненада
в кучкарник през нощта попада.
Веднага се надига страшен вой.
Подушили, че тъй е близко негодяят,
върхлитат кучетата, стръвно лаят.
„Крадец! — крещят кучкарите. — Стой! Стой!“
Като в капан се хванал той,
кучкарникът за него пъкъл става —
един с тояга тича тук,
там с пушка — Друг.
„По-бързо огън!“ Носят огън. Същ хайдук,
Вълкът във ъгъла се спотаява,
потраква зъбите, настръхнал цял —
да би могло, тук всички би изял,
но вижда, че не стадо се задава,
а спипан е като крадец
и в миг престорен на светец,
решава нашият хитрец
да преговаря.
Започва той: „Приятели, защо е този шум?
Нима не съм ви древен сват и кум?
Дойдох при вас за мир: с взаимна вяра
да сложим край на старата вражда.
Не ще закачам вече вашите стада,
дори за тях бой с хищници ще поведе,
ако потрябва. Клетва давам,
че аз...“ — „Послушай — тук го спрял
ловец позастарял, —
ти сив си, драги мой, а аз съм посивял
и вълчийт ви нрав добре познавам.
Надявам се, разбра,
че сключвам с вълците мира,
щом кожата им одера!“
Получил той, каквото заслужавал.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.